

καὶ ἐκ τῆ ἀποδοθέντος (§. Φξ.) ὀρισμῶ. Ἄλλα γὰρ ἐκείνων καὶ ταῖς ἀνωτέρω (§. Φξβ.) ἀρχαῖς κρηπιζομένων, τοῖς Ἐκθετικαῖς, αἱ ἐκ μείνης τῆς τῶν ἀκρων διὰ τῆ μέσε σωμαθείας, ἢ διαζύξεως βάσεις ἐναπολείπονται.

Περὶ Ἐπαγωγῆς.

§. Φξέ.

Η δὲ Ἐπαγωγή εἶδος τῆ πιωτικῆς λόγου, ἐξ ἐναντιότητος τῶ Συλλογισμῶ βλέπον ἐσίν. Ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆ ἀνωτέρω ἐπὶ τὰ κατωτέρω κατῆει (§. Φξά. Φξβ.), ἢ δὲ βάνει ἀνάπαλιν.

§. Φξζ. Ὡρισμὸς δὲ παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει (1) λόγος πιωτικός δι' ἑτέρας θάτερον ἀκρον κατὰ τῆ μέσε συλλογιζόμενος. Νοητέον δὲ ταῦτα μὴ τῶ αὐτῶ ἐπὶ τῆς Ἐπαγωγῆς διασάζοντα τάξιν, καθ' ἣν ἐν τῶ εἰς Ἐπαγωγῆν μεταρρυθμιζομένω Συλλογισμῶ διατάσσεται. Ἐν ἐκείνω μὲν γὰρ διὰ τῆ μέσε, τὸ μείζον κατηγορεῖται τῆ ἐλάσσονος (§. Φξ'). Ἐπὶ ταύτης δὲ διὰ τῆ ἐν τῶ Συλλογισμῶ ἐλάσσονος, ὡς διὰ μέσε, τὸ μείζον κατηγορεῖται τῆ μέσε, ὡς ἀκρε ἐλάσσονος. οἷον Συλλογισμῶς μὲν τις διανοηθεῖν ἔτω.

Πάν ἀχολον μακρόβιον.

Κορώνη, Ἐλαφος, Ἐλέφας ἀχολα.

Κορώνη, Ἐλαφος, Ἐλέφας μακρόβια.

Ἐπαγωγικῶς δὲ.

Κορώνη, Ἐλαφος, Ἐλέφας εἰσὶ μακρόβια.

Κορώνη, Ἐλαφος, Ἐλέφας εἰσὶν ἀχολα.

Πάν ἄρα ἀχολον μακρόβιον.

§. Φξζ'. Τῆ τοῖων ὀρισμῶ, παραδέσει τῆ πρὸς τὸν Συλλογισμὸν τῶ Ἐπαγωγῆν ἔτος ἀναπτύσσοντος, εἴτις καὶ καθ' ἑαυτῶ ἐπισκοποῖη, εἶδος αὐτῶ δὲξῆσει τῆ πιωτικῆς (§. Φνη.) λόγου, καταφατικῶς ἢ ἀποφατικῶς συμπεραίνον κατὰ τῆ ἀνωτέρω, τὸ καθ' ἑκάστω τῶν κατωτέρω καταφατικῶς, ἢ ἀποφατικῶς ἐν μέρει προαποφανθέν. οἷον ὅτι πυρὶ χωνδύ.

(1) Πρωτ. Ἀναλ. Βιβλ. Β'.

χωνδύτων χρυσός, καὶ ἀργυρος, καὶ χαλκός κτ. Ἄρα καὶ πᾶν μέταλλον. Καὶ ὅτι ἐξ ἐκείνων αὐτῶ ἐπιδέχεται ἔδ' ἄρα τὸ μέταλλον. Ταῦτο γάρτι καὶ Ἀριστοτέλης ἀλλάξῃ (1) ἀπέδιδε, „Ἐφοδόντινα ἀπὸ τῶν καθ' ἑάστω (ἦτοι δὲ ἀτόμων νοητέον, ἢ καὶ εἰδῶν) ἐπὶ τὸ καθόλου, τῶ ἐπαγωγῆν „ὀριζόμενος.

§. Φξη. Λόγος δὲ ταύτης βασιμώτατος, τὸ τὰ κατωτέρω σύμπαντα συμπληρῶν τὸ καθόλου (τὰ μὲν τὸ εἶδος, τὰ ἀτομα· τὰ δὲ τὸ γένος, τὰ εἶδη), καὶ τῶται ταυτίζεσθαι, ὡς ἄρα καὶ κατὰ βάθος αὐτὰ περιέχοντα (§. πέ.). Καὶ αὐτὰ σμεισαγεν (§. ργ. ρδ'). Ὁ δὲ καὶ τῶ κατ' Ἐπαγωγῆν ἐπιφορᾶν γνωρίζει, διὰ τῶ κατὰ βάθος περιούλιω τῆ ἐπομένε ἐν τῶ ἠγεμένω (§. Φμέ.), καὶ τῆ Συλλογισμῶ ἐκείνω διέσθιν (2), ὃν κατὰ πλάτος περιέχειν (§. Φμς.) ἐν ἑτέρω τῶν προκειμένων τὸ ἐπιφορόμενον εἴρηται (§. Φξά. Φξβ').

§. Φξθ. Διακρίεται δὲ ἡ Ἐπαγωγή, εἰς τῶ πλήρη, καὶ μὴ ὡν ἡ μὲν τῆ ἀνελλιπέι τῶν κατωτέρω ἐπαριθμῆσει καρπῆται τὸ βέβαιον· καὶ εἰς πίσις, εἰπέρις ἀλλῃ. βεβαιωτάτη ἐφ' ὃν ληφθῆναι δύναται. Ὡς ἐπὶ τῆ ὀλιγαεῶς γένε· οἷον τὸ ἰσόπλευρον τρίγωνον, καὶ τὸ ἰσοσκελές, καὶ τὸ σκαλιόν, τὰς τρεῖς γωνίας δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει. Πᾶν ἄρα τρίγωνον. Καὶ ἐπὶ τῆ ὀλιγαρίθμω εἶδος· οἷον Σελλίη, καὶ Ἐρμῆς. καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἄρης, καὶ Ζεὺς, ἢ Κρόνος, τῆ κατὰ τὸν Ζωδιακὸν πλάτες ἐκτὸς ἐβάνεισιν. Οὐδεὶς ἄρα πλανήτης κτ.

§. Φο. Ἡ δὲ μὴ πλήρης, ἢ ἐκ τῶν ἀριθμῶ ἀπεριλήπτων εἶνα καταλέγστω, καὶ τῶτων τὸ ὅλον εἰσβάλλεστω. Ἦτις δὲ, ἐπὶ μὲν ὕλης ἀνάγκαιας, ἀληθῶς καίτοι σμειώστω, ὅμως περι-

(1) Ἐν τοῖς Τοπικοῖς.

(2) Ὡσπερ ἐν τῶ κατὰ παντός, καὶ κατὰ μηδενός τῶ Συλλογισμῶ ὡς θεμέλιος (§. Φξβ'), ἔτος ἐπὶ τῆς ἐπαγωγῆς βάσιν ἄν τις ὑποβείη τὸ καθ' ἑκάστω, καὶ ἀφ' ἑκάστω. ἐξ ὡν ἢ Συλλογισμῶς τῶ δύναμιν τῆς ἐπαγωγῆς ἐπιφορᾶς δακνύων ἐσίν. οἷον τὸ καθ' ἑκάστω τῶν κατωτέρω, ἢ ἀφ' ἑκάστω, αὐτὸ τῶτο καὶ κατὰ παντός, ἢ κατὰ

μηδενός. Τὸ δὲ βαρὺ, Φέρε, κατὰ ἑκάστω τῶν εἰδῶν, οἷον χρυσῶ, ἀργύρου, κτ. ἀφ' ἑκάστω δὲ τῶτων τὸ ἀβαρές. Ἄρα καὶ κατὰ παντός τῆ γένε ἐκείνω, κατὰ μηδενός δὲ τῶν ὑπὸ τὸ γένος τῶτο· ὅσπερ ἐσὶ, τὸ μὴ κατὰ παντός μέταλλω, τὸ δὲ κατὰ μηδενός. Τῶτα ἐν χάριν καὶ Οὐδέλιος (§. 479.) τῶ Ἐπαγωγῆν ἐπὶ τὸν κατὰ γένος Συλλογισμὸν φησὶν ἀνεγείδει.